

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 16, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold ⁽¹⁾ til hinder for en national ordning, hvorefter frihedsberøvelse med henblik på udsendelse kan ske i et fængsel, når den pågældende udlænding udgør en væsentlig trussel mod tredjearters liv og helbred eller væsentlige retsgoder vedrørende den indre sikkerhed, hvorved den person, der frihedsberøves i perioden indtil udsendelse, holdes adskilt fra indsatte, der afsoner en straf?

⁽¹⁾ EUT 2008, L 348, s. 98.

Sag anlagt den 25. januar 2019 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-49/19)

(2019/C 112/34)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P. Costa de Oliveira og L. Nicolae, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Portugal

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Portugal har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 3, i og bilag IV, del B, til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet), ⁽¹⁾ idet den har fastsat et ekstraordinært bidrag for deleordningen for finansieringen af nettoomkostningerne ved forsyningspligten fra 2007, indtil den leverandør eller de leverandører, der udvælges i henhold til artikel 99, stk. 3, i lov nr. 5/2004, påbegynder leveringen af forsyningspligttydelser, som fastsat i artikel 17 og 18 i lov nr. 35/2012 om udligningsfonden.

— Republikken Portugal tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til artikel 13, stk. 3, i og bilag IV, del B, til forsyningspligtdirektivet, skal en deleordning for finansieringen af nettoomkostningerne ved forsyningspligten for operatører af netværk og elektroniske kommunikationstjenester overholde princippet om transparens, princippet om mindst mulig konkurrenceforvriddning, princippet om forbud mod forskelsbehandling og proportionalitetsprincippet.

Ved den portugisiske lov nr. 35/2012 oprettes den udligningsfond for forsyningspligttydelser med elektronisk kommunikation, som skal finansiere de nettoomkostninger, der følger af opfyldelsen af forsyningspligten, og skal sikre fordelingen af disse omkostninger mellem de virksomheder, der skal bidrage.

Ifølge denne lovs artikel 6 skal udligningsfonden bruges til finansiering af nettoomkostningerne ved forsyningspligten fastsat inden for rammerne af de udvælgelsesprocedurer, som er omfattet af artikel 99 i lov nr. 5/2004 af 10. februar, og som anses for uforholdsmæssige af ICP-ANACOM. Hensigten er også ved for henholdsvis 2013, 2014 og 2015 at fastsætte et ekstraordinært bidrag, som pålægges de virksomheder, der har pligt til at bidrage, at finansiere de afholdte nettoomkostninger ved forsyningspligten, indtil den leverandør eller de leverandører, der udvælges i medfør af denne bestemmelse, begynder at levere forsyningspligttydelser.

Det er Kommissionens opfattelse, at Den Portugisiske Republik ved at pålægge et ekstraordinært bidrag til at dække omkostningerne ved forsyningspligtigheden for perioden forud for vedtagelsen af lov nr. 35/2012 har tilsidesat princippet om gennemsigtighed, princippet om mindst mulig konkurrenceforvridning, princippet om forbud mod forskelsbehandling og proportionalitetsprincippet, som er fastsat i artikel 13, stk. 3, i og bilag IV, del B, til forsyningspligtdirektivet.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7.3.2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) (EFT 2002, L 108, s. 51).

Appel iværksat den 25. januar 2019 af Sigma Elimentos Exterior, S.L. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 15. november 2018 i sag T-239/11, Sigma Alimentos Exterior mod Kommissionen

(Sag C-50/19 P)

(2019/C 112/35)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Sigma Elimentos Exterior, S.L. (ved abogado M. Muñoz Pérez)

Den anden part i appellsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Der gives medhold i denne appel.
- Rettens dom af 15. november 2018 i sag T-239/11 ophæves (¹).
- Artikel 1, stk. 1, i Kommissionens afgørelse 2011/282/EU af 12. januar 2011 (²) annulleres.
- Subsidiært annulleres den omtvistede afgørelses artikel 4.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Denne appel er støttet på to anbringender, hvoraf det andet anbringende kan opdeles i tre led:

- Ukorrekt fortolkning af dommen i sagen World Duty Free (³), idet der er fastsat urigtige sammenlignelighedskriterier, som medførte en urigtig bedømmelse af, om der foreligger selektivitet, hvilket førte til en konstatering af, at der forelå ulovlig støtte, hvorved der foreligger en tilsidesættelse af artikel 107 TEUF.
- Der foreligger en fejl, idet det blev fastslået, at den mulige konstatering af juridiske hindringer for grænseoverskridende virksomhedssammenslutninger ikke kan rejse tvivl om, at den omtvistede foranstaltning er selektiv, hvorved der blev lagt en fejlagtig analyse af den metode i tre etaper, som Kommissionen anvendte for at fastslå, at der forelå ulovlig støtte, til grund. Dommen er således behæftet med fejl i forhold til følgende aspekter:
 - Der foreligger en fejl ved fastlæggelsen af den almindelige nationale skatteordning, hvorved der foreligger en tilsidesættelse af bestemmelsen i artikel 107 TEUF vedrørende kvalificeringen som ulovlig statsstøtte.